

Udskriftsdato: 27. december 2025

KEN nr 9837 af 31/08/2017 (Gældende)

**Ankestyrelsens principafgørelse 66-17 om betaling af behandlingsudgifter -
trangsbestemt - egenbetaling - udbetaling direkte til behandleren -
administrationsordning - tandlægeregning**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2016-4011-31762

Ankestyrelsens principafgørelse 66-17 om betaling af behandlingsudgifter

- trangsbestemt - egenbetaling - udbetaling direkte til behandleren -
- administrationsordning - tandlægeregning

Principafgørelsen fastslår

Kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning.

Kommunen kan ikke yde hjælp, hvis ansøgeren eller ægtefællen har indtægter eller formue, som kan dække behovet.

Behandlingsudgifter

Hjælp til behandlingsudgifter er ikke en løbende hjælp til forsørgelse. Der er heller ikke tale om en enkeltydelse i aktivlovens forstand. Udbetalingen af hjælp til behandlingsudgifter er derfor ikke reguleret i de bestemmelser, som omhandler udbetaling af blandt andet kontanthjælp og enkeltydelser.

Hjælp til behandlingsudgifter udbetales, når behovet for udbetalingen af hjælpen opstår.

Borgeren kan selv afholde en del af udgiften

Kommunen skal i hvert enkelt tilfælde foretage en konkret vurdering af borgerens økonomiske forhold, herunder om borgeren har mulighed for selv at betale en del af udgiften.

Hvis borgeren selv kan afholde en del af en behandlingsudgift, kan kommunen betinge udbetalingen af den bevilgede hjælp af, at borgeren først afholder sin del af udgiften. Kommunen kan altså vente med at udbetale hjælpen til, at borgeren har afholdt sin del af udgiften.

Kommunen behøver ikke at gøre kravet om, at borgeren først skal afholde sin del af behandlingsudgiften, gældende i bevillingen af hjælpen. Kommunen skal dog senest ved udbetalingen af hjælpen gøre et sådant krav gældende.

Betaling direkte til behandleren

Borgeren har ikke krav på at få udbetalt hjælpen som et kontant beløb. Kommunen kan vælge at betale det bevilgede beløb direkte til behandleren eller på anden måde betale regningen for behandlingen.

Administrationsordning

Kommunen kan træffe afgørelse om administration af borgerens kontanthjælp, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Kommunen kan også aftale en administrationsordning med borgeren.

I tilfælde, hvor det vurderes, at borgeren selv helt eller delvist kan afholde udgiften til behandling, eventuelt ved en afdragsordning, kan kommunen betale afdragene til behandleren ved at tilbageholde en del af borgerens kontanthjælp.

Kommunen kan dog kun gøre dette efter aftale med borgeren, eller på baggrund af en afgørelse om en administrationsordning.

I den konkrete sag vurderede Ankestyrelsen, at kommunen kunne stille som betingelse for udbetaling af hjælpen til behandlingen, at borgeren skulle betale sin andel af en tandlægeregning, inden kommunen betalte den bevilgede hjælp til behandlingen. Videre kunne kommunen vælge at betale hjælpen direkte til tandlægen.

Kommunen skulle dog på ny tage stilling til behandlingsudgiften, herunder størrelsen af en eventuel egenbetaling, da der var oplysninger om, at de faktiske forhold var ændret.

Baggrund for at behandle sagen principielt

Ankestyrelsen har behandlet sagen principielt. Det har vi gjort for at afklare, om kommunen i de situationer, hvor borgeren selv skal betale en del af en behandlingsudgift, kan stille som betingelse for udbetaling af hjælpen, at borgeren først skal have betalt sin egen andel af udgiften, inden kommunen betaler den bevilgede hjælp.

Videre ønskes det afklaret, om kommunen skal udbetale hjælpen til borgeren, eller om kommunen kan vælge at betale hjælpen direkte til behandleren.

Reglerne

Love og bekendtgørelser

Lov om aktiv socialpolitik, aktivloven, senest bekendtgjort i lovebekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017

- § 82, 1. pkt., om at kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.
- § 89, stk. 1, om at hjælp til forsørgelse normalt udbetales som et månedligt beløb.
- § 90, om at kommunen i visse situationer kan udbetale hjælpen på en anden måde.

Praksis

Følgende principafgørelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

A-14-03

Der var ikke hjemmel til mod borgerens ønske at administrere hjælp i form af ledighedsydelse. Administrationshjemlen omfatter alene hjælp til forsørgelse i form af kontanthjælp og starthjælp samt enkeltydelser. Ledighedsydelse kan ikke betragtes som en sådan ydelse.

Ankestyrelsen har ikke andre principafgørelser på området.

Vejledninger

Vi har også anvendt vejledning om hjælp i særlige tilfælde og hjælp til efterlevende efter kapitel 10 og 10 a i lov om aktiv socialpolitik nr. 10309 af 20. december 2016.

- Pkt. 4, om at hjælpen efter aktivlovens § 82 er trangsbestemt.
- Pkt. 25, om at kommunen skal foretage en konkret vurdering af ansøgerens økonomiske forhold, herunder om ansøgeren har mulighed for selv at betale en del af udgiften.

Den konkrete afgørelse

Resultatet er:

- Kommunen skal ikke betale den bevilgede hjælp til tandbehandling, før du har betalt din del af behandlingsudgiften.
- Kommunen skal behandle sagen igen for så vidt angår, hvad der nu er den nødvendige og helbreds-mæssigt velbegrundede tandbehandling og din mulighed for selv at betale en del af behandlingsudgiften.

Det betyder, at kommunen kan stille som betingelse for udbetaling af hjælpen, at du betaler din eventuelle del af tandlægeregningen, før kommunen betaler den resterende del af tandlægeregningen.

Det betyder dog også, at kommunen i en ny afgørelse skal tage stilling til, dine oplysninger om, at dine tænder er blevet dårligere, og at du ikke har midler til at afholde en del af behandlingsudgiften. Kommunen kontakter dig.

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at kommunen kan stille som betingelse for udbetaling af den bevilgede hjælp, at du betaler din egen andel af udgiften til tandbehandling først.

Vi vurderer dog, at det er uafklaret, om dit behandlingsbehov er ændret, og dermed hvad der nu er den nødvendige og helbreds-mæssigt velbegrundede tandbehandling.

Vi vurderer også, at det er uafklaret, om din økonomi er ændret, så du ikke længere selv har mulighed for at betale en del af udgiften til tandbehandling.

Endelig vurderer vi, at der ikke er tilstrækkelige oplysninger i sagen til, at vi kan tage stilling til dit behandlingsbehov og din mulighed for selv at betale en del af tandlægeregningen.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på, at vi i afgørelse af den 8. juni 2016 har fastslået, at du selv kunne betale en udgift på 9.600 kr. af tandbehandlingen, og at kommunen skulle betale de resterende 8.988,49 kr. af tandlægeregningen.

Vi lægger også vægt på, at tandlægen var indforstået med, at du løbende betalte afdrag på udgiften til tandbehandling. Dit behov for tandbehandling kunne således tilgodeses ved, at du selv afholdt de 9.600 kr., hvorefter kommunen betalte de resterende 8.988,49 kr. til tandlægen.

Vi lægger dog ved vurderingen af, at kommunen skal træffe en ny afgørelse, vægt på, at du efterfølgende har oplyst, at du ikke har fået foretaget hele tandbehandlingen, herunder afholdt de udgifter, som kommunen og efterfølgende Ankestyrelsen har vurderet, at du har været i stand til selv at afholde.

Ved vurderingen af, at kommunen skal tage stilling til, om du selv kan afholde en del af udgiften til din tandbehandling, lægger vi vægt på, at vores afgørelse af den 8. juni 2016 er truffet på baggrund af, at du boede hos en veninde i en måned, og at du i denne måned havde et rådighedsbeløb på 10.553 kr. Du er imidlertid flyttet til en ny lejlighed. Du har oplyst, at dine tænder er blevet dårligere, og at du ikke har råd til at afholde den udgift, som er lagt til grund for afgørelsen.

På den baggrund skal kommunen træffe en ny afgørelse. Kommunen skal i den forbindelse indhente nye tandlægefaglige oplysninger om dit behov for tandbehandling, herunder et nyt overslag vedrørende prisen på behandlingen.

Kommunen skal også indhente nye oplysninger om din økonomi og i den forbindelse tage stilling til, om du kan afholde en del af udgiften til tandbehandling.

Vi bemærker, at kommunen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når der ydes hjælp, fordi modtageren har udvist uforsvarlig økonomi.

Vi bemærker, at vi ikke med denne afgørelse har taget stilling til, om hjælpen skal ydes mod tilbagebetaling. Dette kan kommunen dog tage stilling til, når hjælpen skal udbetales.

Oplysningerne fremgår særligt af kommunens afgørelse af den 16. juni 2016, din klage af den 17. juni 2016 og Ankestyrelsens afgørelse af den 8. juni 2016 samt din mail af den 7. april 2017.

Hvis du ikke er enig i kommunens nye afgørelse kan du klage til Ankestyrelsen. Klagen skal indgives til kommunen.

Om reglerne

Det følger af aktivlovens § 82, 1. pkt., at kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Videre følger det, af aktivlovens § 89, stk. 1, at hjælp til forsørgelse normalt udbetales som et månedligt beløb. Efter aktivlovens § 90, kan hjælpen undtagelsesvis udbetales på anden måde, hvis en person uanset vejledning efter § 7 ikke skønnes selv at kunne administrere kontante beløb, hvis huslejebetalingen

gentagne gange misligholdes eller hvis der er indgivet anmodning til fogedretten om pågældendes udsættelse af beboelseslejemål på grund af betalingsmisligholdelse.

Det følger af § 93, stk. 1, nr. 1, at kommunen kan træffe beslutning om tilbagebetaling, når der ydes hjælp, fordi modtageren har udvist uforsvarlig økonomi. Kommunen skal efter § 93, stk. 2, senest ved udbetaling af hjælpen oplyse modtageren om, at hjælpen skal betales tilbage og med hvilken begrundelse.

Der er ikke hjemmel til mod borgerens ønske at administrere hjælp i form af ledighedsydelse. Administrationshjælpen omfatter alene hjælp til forsørgelse i form af kontanthjælp og starthjælp samt enkeltydelser. Ledighedsydelse kan ikke betragtes som en sådan ydelse. Vi henviser til principafgørelse A-14-03.

Behandlingsudgifter efter aktivlovens § 82 er ikke omfattet af reglerne om udbetaling af hjælp i aktivlovens §§ 89-90. Der er ikke tale om forsørgelsesudgifter, men behandlingsudgifter. Hjælp til behandlingsudgifter udbetales efter behov.

Det følger videre af vejledning om hjælp i særlige tilfælde pkt. 4, at hjælpen efter blandt andet aktivlovens § 82 er trangsbestemt. Det betyder, at der kun kan ydes hjælp efter denne bestemmelse, hvis ansøgeren ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften.

Videre følger det af vejledningens pkt. 25, at kommunen i hvert enkelt tilfælde skal foretage en konkret vurdering af ansøgerens og ægtefællens økonomiske forhold, herunder om ansøgeren har mulighed for selv at betale en del af udgiften.

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.

Bemærkninger til kommunen

Kommunen har oplyst, at det bevilgede beløb på 8.998,49 kr. vil blive betalt direkte til tandlægen. Tandlægen skal sende regningen til kommunen.

Vi bemærker, at du ikke har krav på at få udbetalt hjælpen som et kontant beløb. Kommunen kan således vælge at betale det bevilgede beløb direkte til tandlægen eller på anden måde betale regningen for behandlingen. Det skyldes, at der er tale om hjælp til en behandlingsudgift, og at hjælpen bliver udbetalt, så dit behov for tandbehandling kan tilgodeses.